

zásada platí i o veškerém ostatním jmění, které by patřilo do konkursní podstaty a na něž lze před vyhlášením konkursu nepochybně vésti exekuci, pokud není zákonem z exekuce vyloučeno (§ 3, odstavec (1) konk. ř.), s účinkem podle § 13 konk. ř. Tatáž zásada musí platiti i o exekuci vedené před vyhlášením konkursu na nedoplatky členů družstva, jež rovněž by byly součástíkou jmění, patřícího do konkursní podstaty družstva a nejsou z exekuce vyloučeny. Tomu tak jest i se zřetelem na likvidaci společenstva, poněvadž §§ 41 až 52 zákona čís. 70/73 ř. z. o likvidaci společenstva neobsahují žádného ustanovení, z něhož by se dalo souditi na nepřipustnost exekuce na doplatky členů, ba není tam pro případ likvidace společenstva ani obdobného omezení účinku exekuce, jako podle § 13 konk. ř.

Čís. 15394.

Nicotnost exekuce povolené bez exekučního titulu lze přivésti vždy k platnosti, i když povinný nepodal rekurs do povolení exekuce.

(Rozh. ze dne 16. září 1936, R I 993/36.)

Prv ý s o u d zrušil k návrhu povinného podle § 39 čís. 5 ex. ř. exekuci povolenou na základě nepravoplatného exekučního titulu. R e k u r s n í s o u d návrh povinného zamítl proto, že proti povolení exekuce povinný si nestěžoval a to nabylo tak právní moci.

N e j v y š š í s o u d obnovil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y:

Podle § 1 č. 3 ex. ř. jsou podmíněné rozkazy platební vydané v řízení upomínacím exekučním titulem, když nejsou již podrobeny odporu. Jak vyplývá ze spisů, nebyl platební rozkaz povinnému posud doručen, jest proto podroben odporu a není exekučním titulem. Exekuce povolená bez exekučního titulu a celé řízení jest jen formálním exekučním řízením, ve skutečnosti jest vše nicotné. Tato nicotnost nemůže býti zhojena tím, že povinný nepodal rekurs proti povolení exekuce, neboť tím nemohl býti nahrazen chybějící exekuční titul. Nicotnost exekučního řízení lze vždy přivésti k platnosti návrhem na prohlášení exekuce za nepřipustnou nebo návrhem na zrušení exekuce podle obdoby § 39 č. 1 ex. ř., jak se to stalo v tomto případě. Právem proto vyhověl soud své stolice tomuto návrhu (srov. rozh. Sb. n. s. č. 5861).

Čís. 15395.

Nárok vymáhajícího věřitele proti soudně ustanovenému schovateli (sekvestrovi) na vydání uschované věci patří na pořad práva.

(Rozh. ze dne 16. září 1936, R II 271/36.)

Srov. Sb. n. s. čís. 6783, 8390.